

Ko-lik dá-vá ja-ro ze-mi kvě-tů, to-li-ka je srd-ce schop-no

vzně-tů. Ta-ko-vé je i to srd-ce mé, pro te-be lás-ko má ty dob-ře

víš. Kdy-by ne-by-lo tak o-sa-mě-lé, da-by ti ho v o-kam-že-ní

ce-lé. Za-tím jen, jak ve snu rů-žo-ven, če-kám, že přij-de den kdy po-cho-

REFRÉN

píš. Noc kou-zel - ná noc ti ch- stří-brem svým nej-hez-čí sen mi

tká. Sním o štěs - tí kdy se s tvým i srd-ce mé set-

ká. S ad při - jde den kdy můj sen, tou-ho

ma, se v sku-tek pro-mě- ní. V ten št'ast-ný den,

pro-cít - nem ze sně- ní.

